

Maureen Goodman, Den Globale Samarbejdsbank, samler på visioner om en bedre verden. (Foto: Jørgen Schjøttz)

HUN VOGTER VISIONERNE

Den Globale Samarbejdsbank samler på visioner og utopier – ikke på dollars. Bankdirektøren er Maureen Goodman

Af Stine Leth-Nissen

Det er ikke lige stedet, man går hen, når det private overforbrug skal finansieres. Den Globale Samarbejdsbank samler på visioner og utopier, ikke på dollars eller deutschmark. Og bankdirektøren er en lille, engelsk kvinde, klædt i hvid sari - »for at vise enkelthed«, som hun siger - og med et forekommende, forsigtigt smil.

Maureen Goodman hedder hun. Fra sit hovedsæde i London klarer hun indsamlingen af visioner om en bedre verden - og handlingsplaner til en forbedring af den. I øjeblikket rummer banken såvel individuelle handlingsplaner à la »Jeg lover at tage 10 kg inden nytår« eller »afsked med tobakken« - som mere samfundsbevidste projekter.

»Der var f. eks. en gruppe i Birmingham, der besluttede sig for at skabe et mere rent miljø omkring sig. Med hjælp fra det lokale byråd fik de skolebørn og interesserede borgere sat i sving med at rense landsbyens gadekær,« beretter Maureen Goodman som eksempel på en visionær handling.

Men hvad har slankekur og tobaksafvænnelse med visioner om en bedre verden at gøre?

»Jo,« forklarer Goodman, »det drejer sig om at få folk motiveret til at gøre noget. Hvis de hjælper sig selv hen imod en selvspekt og harmoni, gør de også samfundet mere selvhjulpent. Deres forhold til andre forbedres. Hvis jeg er nedtrykt og sætter mig over i en krog, skal andre

bruge tid og energi på at hjælpe mig. Individets handlinger tæller, for det er dem, samfundet består af.«

PROMINENTE STØTTER

Kampagnen startede i april i år og foregår i øjeblikket i 80 lande. Og prominente personligheder står bag og anbefaler - fra Filippinernes præsident Corazon Aquino og USAs ex-ditto Jimmy Carter til verdenspianisten og dirigenten Vladimir Ashkenazy. Herhjemme står blandt andre Benny Andersen, Suzanne Brøgger og Henrik Strube på støtte-listen. Tanken er, at Samarbejdsbankens resultater næste år skal afleveres til ingen ringere end FN's generalsekretær, Javier Perez de Cuellar.

»Visionerne er i første række utrolig forskellige,« fortæller Maureen Goodman. »Men når man går ned i dem, hylder de gennemgående kvaliteter som fred, kærlighed, harmoni.«

Goodman må dog indrømme, at ikke alle indslag i Den Globale Samarbejdsbank er lige stuerne - selv om hun bedyrer, at der ikke foregår nogen form for sortering. Der er visioner om en bedre verden, der nok ville støde på kraftig modstand hos »pædagoger for fred«. En flok skolebørn skulle i en såkaldt »kreativ gruppe« forestille sig den ideelle ø - og den viste sig i flere tilfælde at rumme mange spiselige delikatesser. Blandt andet en tegning af skolelæreren, der blev spist af hajer. Så det forslag står altså også til fri afbenyttelse for FN og verdens regeringer.

Under »Globalt Samar-

bejde«s paraply samles en række højst forskellige organisationer, blandt andet fredsbevægelser fra hele verden. Og ideen udspringer da også fra FN's fredsår i 1986, især kampagnen »En million Fredsminutter« - der i øvrigt blev til cirka 1,3 milliarder fredsminutter, eller 2470 år ifølge Maureen Goodman's omregning.

»Alle store tænkere, fra videnskabsmænd til filosoffer, har først måttet nå til klarhed, før de kunne nå videre. Det svarer til arkitekten, der skal have en plantegning, før han kan bygge sit hus,« siger Goodman. »Vi mener ikke kun, det skal være folk ved magten, der udtænker visionerne. Hvis vi skal have en bedre verden, må også almindelige mennesker bidrage med deres visioner.«

MODNING FOR FRED

For fredsbevægelsen, der startede med brask og bram og store demonstrationer, må der have været et stykke vej til visionsbanker og kreative grupper. Men ifølge Maureen Goodman er der blot tale om en naturlig udvikling:

»Efter min personlige mening var der tale om en brat opvågning i slutningen af 70'erne, hvor der kom en slags chok-reaktion. Nu har man fundet frem til en anden balance - der er sket en modning. Og fredsbevægelserne har meget fornuftigt tilpasset sig tiden. F. eks. det britiske CND (Nej til Atomvåben) har ikke holdt en demonstration siden 1986. Hvis man skal ændre ting på langt sigt, er det ikke aggression, men uddannelse, der skal til.«